

Pár slov o knihe

„Môže mať Slovák väčší sen ako vlastniť vlastný dom? Môže mať Slovák väčší sen ako vlastniť vlastný dom! A čo je väčším snom ako vlastniť vlastný dom? Väčším snom ako vlastniť vlastný dom, je vlastniť za vlastným domom letnú kuchyňu!“

Tieto slová som si požičal z úst zakladateľa a duše Radošinského naivného divadla, Stanislava Štepku. V súčasnej situácii na Slovensku nemôžem iné, len ich potvrdiť. Mnohí mladí ľudia stoja pred otázkou, kde bývať a z čoho žiť, kde vziať na platenie účtov a ako zabezpečiť budúcu rodinu. Našťastie, ešte stále sa dajú nájsť tisíce rodín, ktorých detváky sa rok čo rok rozhodnú okúsiť zahraničný chlebič a vyskúšať si spôsob života našim končinám kultúrne na míle vzdialený.

Dom s letnou kuchyňou je aj mojím snom, no nesnívalo sa mi o ňom nikdy toľko ako o cestovaní a spoznávaní cudzích krajín. Považujem sa za človeka, ktorému sa sníva len výnimočne, a aj na to málo snov si pamätá s veľkými problémami. Keď už teda nejaký ten sen dokážem ráno vydolovať z pamäti, potom sa jeho obsah snažím zrealizovať. Takto som prišiel na myšlienku ísť študovať do anglicky hovoriacej krajiny. Jednak som veľmi túžil zdokonaľiť svoju jazykovú zručnosť, a nemenej dôležitý bol aj cieľ spoznať sa s ľuďmi, krajinou a kultúrou západnej, či (v tomto prípade) východnej civilizácie. Po mesiacoch zvažovania som sa nakoniec prebojoval k rozhodnutiu skúsiť to. To bol iba prvý, no azda najdôležitejší zo všetkých krokov. Hádam tisíc ráz som sa prichytil pri túžbe vydať sa za hranice všedných dní, ale nikdy sa mi nepodarilo dôjsť až do cieľa. Problémom boli, podobne ako u väčšiny mladých ľudí, peniaze. Keď sa mi ich postupne podarilo nasporiť, rozhodovanie už bolo len formalitou.

Následne prišlo na rad vajatanie o tom, kde spustiť kotvy. Do úvahy pripadajú obvykle len tri miesta – Spojené štáty, Veľká Británia a Austrália, kde sú podmienky na štúdium angličtiny a životná úroveň na vysokej úrovni. Klamal by som, keby som povedal, že mi zvažovanie trvalo dlho. Ameriku som zavrhol už v počiatkoch kvôli tamojšej mentalite a konzumnému spôsobu života. Ostrovy mali síce výhodu vo vzdialenosti, no zastrešujúcim prvkom boli klimatické podmienky a silná libra. Z trojice nominovaných destinácií sa tak na špicu dostala Austrália, ktorá ponúka, okrem rozprávkovej prírody, stabilné počasie, o jej ľuďoch sa vraví, že sú priateľskí a pohostinní, nuž a tamojší jazyk mnohí považujú za najkrajšiu angličtinu na našej planéte. Túžba ísť prevážila všetky pochybnosti.

Táto kniha je výpoveďou o živote študenta, v tomto prípade mojej maličkosti, v ďalekom svete. O nástrahách, spôsoboch a možnostiach zárobku, o konfrontácií dvoch svetov, dvoch, či lepšie povedané troch, úplne odlišných kultúr a o zážitkoch z okružnej cesty po austrálskom kontinente. Rozdelil som ju na dve časti, ktoré sú zmesou reportáží, zápiskov a výpovedí. Nesnažte sa preto, prosím, odhaliť žánr tejto knihy. Je možno trochu svojský, ale jednoznačne môj. Dúfam, že kniha zaujme predovšetkým mladších a poznávania chtivých ľudí, ktorí sa chystajú alebo ešte len rozmýšľajú o štúdiu, cestovaní, spoznávaní aborigénskej kultúry, prípadne živote u protinožcov. Tým však nechcem odradiť ani ostatných, napríklad milovníkov didgeridoo, ktorých, pevne verím, sa pokúsim aspoň na niekoľko okamihov vtiahnuť do austrálskej reality.

Tak teda, príjemné čítanie!

Michal Rybanský